

Vánoce – zahájení přípravy na Lidové misie 2009

Pro naši farnost jsou letošní Vánoce začátkem duchovní události, která by nás všechny měla ovlivnit na další léta. V roce 2009 prožijeme Lidové misie.

Vánoce přece nejsou jen sváteční chvíle. Určitě si přejeme, aby se jejich poselství projevílo i ve všedních dnech. Radost z Ježíška narozeného v Betlémě, zpěv andělů, klanění pastýřů a králů přechází v těžký život svaté rodiny v chudobě, pronásledování, každodenních starostech. Poselství spásy nese Pán Ježíš až na kříž a zahrnuje nás všechny do svého díla vykopení, aby nám daroval nový život.

Boží slovo, které slyšíme v kostele o slavnosti Narození Páně mluví o tomto novém životě, který získá každý, kdo přijme Ježíše do svého života. „Bylo světlo pravé, které osvěcuje každého člověka. To přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se božími dětmi.“ (Jan 1, 9-12). Ve smyslu tohoto evangelia mohou být misie naší odpovědí na vánoční zvěst o příchodu Spasitele.

Co to jsou Lidové misie? Velmi krátce by se dalo říci: obnova víry ve farnosti skrze službu misionářů, povzbuzení věřících a zvěstování hledajícím.

Lidové misie jsou důležitým obdobím v životě každé farnosti, ve které se konají. Jsou velkou obnovou, kdy můžeme zakusit jedinečným

způsobem Boží lásku, přítomnost a milosrdenství. Mnozí lidé po dobrém prožití lidových misí naberou „nový dech“ a sílu správně žít. Je to příležitost získat nový vztah k Eucharistii, svátosti smíření, k nedělnímu prožití mše svaté, sílu k odpuštění, nové občerstvení v našich mezilidských vztazích. Znovu se rozhodnout pro řád v osobním životě, získat orientaci v současných problémech společnosti a inspiraci pro rodinný život. Zaměření bude všeobecné, ale také pro skupiny – děti, mládež, manžele a seniory.

Aby misie mohly přinést svůj užitek, je třeba se na ně dobře připravit. Nejsou příležitostí jen pro lidi, kteří chodí do kostela, pozvání platí pro všechny. Každý v sobě může probudit dobro.

Když začal kázat Jan Křtitel, uslyšeli lidé Boží slovo novým způsobem. Aby ho uslyšeli, museli také vyjít za Janem na poušť. Pokud chceme uslyšet od Boha něco nového, je třeba to očekávat a dát k tomu zvláštní čas a prostor. Tím je konkrétně období lidových misí.

Milí farníci, devítiměsíční přípravu na misie prožijeme v roce svatého Pavla. On napsal do Korintu: „Všecko ať slouží k společnému růstu“ (1 Kor, 14,26). Záleží na nás, jak vezmeme tuto událost vážně a za svou. Tím získáme každý pro sebe, ale i pro druhé, kteří mohou hodně přijmout. Věřím, že si všichni přejeme duchovní růst naší farnosti a že se za to budeme modlit.

Otec Milan

**Milí farníci, radostné Vánoce a požehnaný nový rok 2009
vám přeji kněží P. Milan Vavro a P. Petr Mareček**

Úmysly modlitby živého růžence:

- Leden: Za požehnání pro lidové misie 2009 v naší farnosti.
Únor: Za povzbuzení modlitebních společenství v naší farnosti a za vznik nových.
Březen: Za všechny, kteří hledají zaměstnání.

Adventní říkání pro děti

*Věvec – na něm čtyři svíce,
těšíme se na Vánoce.*

*Každý týden jednu svíčku
zapálíme pomaličku.*

*Světla bude přibývat,
my se budem usmívat.*

*Nevíš proč? Já už to vím!
Narodí se Boží syn!*

Modlitba za lidové misie

Pane Ježíši Kriste, věříme, že chceš skrze lidové misie udělit naší farnosti velkou milost probuzení víry. Děkujeme ti za tuto příležitost a ze srdce tě prosíme: Požehnej tomuto dílu!

Dej misionářům Ducha Svatého, aby v jeho moci hlásali tvé slovo a smiřovali nás s milosrdným Bohem. Dej nám poznat náš hřích, uzdrav naše zraněná srdce a veď nás ke smíření. Probud' nás z vlažnosti života, osviť náš duchovní zrak, dodej nám důvěru v tebe, povzbuď nás k větší horlivosti. Dej nám dar modlitby a ochotné srdce, abychom porozuměli Božímu slovu a nechali se

jíím vést ve svém životě. Zvláště tě prosíme, dej se nám poznat ve svátostech, uděľ nám lítost k obrácení, milost dobré svátosti smíření a dar čistého srdce k přijetí tebe v Eucharistii. Daruj nám dary Ducha Svatého k evangelizaci a ke službě ve farnosti, povzbuď nás k pravidelné účasti na nedělní mši svaté, dej nám ducha společenství a bratrské pomoci potřebným. Daruj mládeži moudrost a sílu k dobrým rozhodnutím, manželům vzájemnou lásku a trpělivost k výchově dětí, starým a nemocným posilu v utrpení.

Pane Ježíši, smiluj se nad námi. Amen

Příprava na Lidové misie Slavkov 2009

Zahajujeme období přípravy na misie. Budeme se modlit modlitbu za LM. Během roku se budeme zabývat při mši svaté tématy z duchovního života. Bude třeba shromáždit ty z vás, kteří se budou chtít do misí zapojit.

Setkání s otcem Markem Dundou, vedoucím misijního týmu z Fatymu Vranov nad Dyjí proběhne v pondělí 26. ledna v 18.00 hodin ve farní kapli ve Slavkově. Bude slou-

žit mši sv. a potom nám bude s námi o Lidových misích. Všichni, kteří máte zájem se něco o misích dozvědět, jste zváni.

Zatím nevíme, kdy byly poslední Lidové misie ve Slavkově. Pokud jste někdo jejich pamětníkem, prosíme o sdělení. Před léty byl ještě na průčelí kostela dřevěný misijní kříž, který byl zřejmě při opravě fasády v 70 letech odstraněn. Budeme také pátrat ve farní kronice.

o. Milan

**Lidové misie prožijeme v týdnu 18.–24. října 2009.
Povede je Farní tým (FATYM) z Vranova nad Dyjí a spolupracující kněží.**

Duchovní obnova pro ženy

Proběhla v sobotu 11. října 2008 pod vedením otce Adama Ruckého již tradičně v Domě svatě Rodiny. Zúčastnilo se 112 žen a zde jsou jejich ohlasy:

Velmi děkuji otci Ruckému za krásné, vnitřně obohacující a poutavě podané přednášky. Po téměř dvou letech je to má první duchovní obnova, jelikož máme malou dcerku a člověk se jen tak jednoduše někam nedostane. Uvědomila jsem si, jak je v manželství důležitá víra a společná modlitba, jak je důležitá láska, která v nás dokáže probudit velké věci. Kéž bychom byli stále živí, měli živý vztah s manželem, mezi dětmi a s Bohem. Děkuji také moc-krát sestřičkám za poskytnuté zázemí a zorganizování. Majka

Byl to boj, zda sem přijet, či ne. Vždyť doma je tolik práce.

Nebyl to ztracený čas. Byl to čas věnovaný Pánu. Z času, který dal On. Čas, kdy jsem si mohla uvědomit, co je pro mne důležité...

Z této duchovní obnovy si odnáším tuto radostnou a naděje plnou myšlenku: Mé nudné, šedivé a upadající manželství sice nemohu zachránit sama svými chabými silami (to už vím dávno), ale Bůh je zachránit, oživit a zharmonizovat může, a to skrze mne svým Svatým Duchem. Víím, že to nebude lehké, ale jdu do toho. Pane, ukaž mi, co mám dělat. Bože, díky, žeš poslal do Slavkova otce Adama, aby nám ukázal krásu adorace a pootevřel její tajemství.

L. M.

Zaujalo mě moc: někoho milovat (manžela) to znamená, že v něho nepřestávám doufat a věřit. A neříkat si o manželovi: „už tě znám“.

Na toto stretnutie ma zavolala kamarátka. Poznáme sa ces našich manželov a veľmi sa mi páčilo. Najviac zo všetkých ma oslovil otec Adam. Mimo chodom máme tiež Adámka. Pre mňa je to človek s obrovskou charizmou a veľkým srdcom. Vďaka Bohu za takých ľudí, ako je on. Myslím, že všetci, čo tu boli, si domou odnesú aspoň malý kúsok bohatstva, o ktoré sa s nami podělil vo svojich srdciach. Ďakujem. Olga

Oslovily mě myšlenky: Děti potřebují vidět více lásku mezi maminkou a tatínkem než lásku k dítěti. Povzbudivá slova: abychom byli stále živí a vytrvali v lásce. H. P.

Jsem již žena v důchodovém věku. I když jsem již mnohokrát slyšela o tiché, mlčenlivé adoraci, přesto jsem často před Pánem mluvila více já než On. Dnes mě povzbuzení k mlčenlivé adoraci oslovilo...

Do poslední chvíle – už jsem seděla v sále – jsem pochybovala, že jsem tu správně. Nyní však po přednáškách jsem šťastná, že mne tady Duch svatý dovedl, protože jsem získala hodně síly do dalších dnů. P. Adam mi odpověděl na mnoho mých otázek, kterými jsem se již dlouho v duši zabývala a přemítala o správnosti svého jednání. Děkuji za toto krásné setkání a přeji hodně síly a darů Ducha svatého. Arnoštka

Teprve dnes jsem pochopila, docenila a s úžasem přijala vliv a účinky Ducha svatého. Ráda bych, abych to uměla využít ve svém životě.

Přijela jsem s přesvědčením, že vztahy v mé rodině se už nedají změnit. Teď vím, že Bůh je silnější, že stačí neházet flintu do žita, ale úplně se na Boha spolehnout a změnit se i bezvýhodná situace. Děkuji Pánu, důvěřuji Pánu, chválím Pána!

Konečně se na chvíli zastavil čas. Žádný úklid, vaření, hlídání, ale čas pro spojení s Kristem. Dnešní setkání bylo pro mě oázou. Úžasná péče. Díky!

Oslovila mne radost, která vyzáhuje ze sester Naší Paní. Jakoby nejdůležitější a nejzávažnější věci v jejich konání bylo obsluhovat nás. Snad i já budu umět vyzáhouvat radost při denní práci v domácnosti, zaměstnání, na ulici... M. F.

Byla jsem překvapená kněžými, kteří zpovídali, ne jako běžně ve zpovědnici (vyslechnout hříchy, dát rozhřešení), ale osobně se zapojili – byl to vlastně rozhovor. Konkrétně mně se věnoval kněz půl hodiny, a já si během této doby uvědomila z jakých hříchu je třeba se zpovídat...

„Bože, díky za dnešní nádherný den!“ Díky všem – otci Adamovi, otci Milanovi sestřičkám za organizaci. Mám v sobě tolik nové lásky, jako bych měla 20 a to mám 57 roků.

Vzkaz pro ostatní: Nebojte se a neostýchejte se jet na duchovní obnovu! Taký vás to obohatí!

Sestavila s. Gregorie

Křesťanské vánoce jsou radostnou oslavou narození Ježíše Krista.

V něm je pramen světla naděje,
který dává hodnotu našemu životu

a vítězí nad tmou jakékoliv lidské beznaděje.

Radost a život ve světle této naděje nejen o Vánocích

přejí biskupové Vojtěch Cikrle a Petr Esterka

Modlitba práce a vztahy

Duchovní obnova na téma „Modlitba práce a vztahy“ s vojenským kaplanem P. Martinem Vařekou proběhla dne 29. listopadu 2008 v Domě Sv. Rodiny ve Slavkově u Brna. Při kratičkém představení všech asi 50 zúčastněných jsme zjistili, že je mezi námi i řada přátel z jiných děkanátů. Duchovní obnova proběhla ve třech blocích. Po 45 minutové přednášce vždy následovala zhruba stejně dlouhá doba kdy se přednášená látka „nechala působit“ a kdy se každý mohl v klidu věnovat rozjímání nad tím, jak ho dané téma oslovilo. P. Martin neopomněl zdůraznit potřebu celkového zklidnění a doporučil omezit vzájemné rozhovory. Nebylo to jednoduché, protože řada účastníků se setkává méně často a tak bylo stále co diskutovat.

P. Martin zahájil úvahami na téma modlitby. Víceméně nám potvrdil to, co všichni tušíme - je třeba vyhnout se extrémům. Zdálo se být samozřejmostí, že modlitba bude pravidelná a že ji nebudeme bezmyšlenkovitě odbývat, ovšem P. Martin nás upozornil i na opačný extrém. Tím opačným extrémem může být i neustále se modlící muž, který zapomíná, že je současně i manželem a otcem (nebo synem či bratrem), jehož nikoliv symbolická spoluúčast je potřebná pro řádné fungování rodinného společenství. Z mírně pobavených tváří účastníků se dalo usuzovat, že většinu z nás mužů tento „extrém“ asi nehrozí. Pokud je to proto, že jsme opravdu plně zapojeni do fungování našich rodin, tak je to jistě dobře...

Prostřední část duchovní obnovy otevřel P. Martin myšlenkou, že budování vztahů je těžká a náročná práce. Ve většině vztahů dochází čas od času k neshodám, které mají téměř vždy původ v různých prioritách zúčastněných. Pokud se k rozdílným prioritám přidá ještě nedostatek konstruktivní komunikace, krizové situaci

se nelze vyhnout. P. Martin poradil jednoduchý způsob, jak si v rámci manželství muž s pomocí své manželky může stanovit priority. Přitom nejde o to aby manželka byla tím, kdo bude priority diktovat, ale spíše o to, aby byla jakýmsi zrcadlem, které muži pomůže podívat se na sebe „z venku“. Pro vyjasnění životních priorit je dobré, aby si je muž nejprve sepsal na papír. Poté požádal manželku, aby doplnila jaké jsou podle jejího názoru pro jejího manžela nejdůležitější věci. Dá se předpokládat, že pohledy obou na manželovy priority se nebudou shodovat a už zde můžeme vidět příčiny různých manželských neshod. Nakonec je dobré si k jednotlivým prioritám poctivě napsat, kolik času jim věnujeme – třeba během týdne. Nejednen odvážlivec, který se do tohoto experimentu pustí bude jistě překvapen, když zjistí, jaký je rozdíl mezi tím jak svůj život vnímá a jak se ve skutečnosti chová.

V části věnované našemu vztahu k práci nás zaujala myšlenka, že „přetížení prací“ může být i způsobem úniku muže před realitou – neshodami v rodině, starostmi o bydlení nebo dokonce i svědomím. Taková „pracovitost“ ale je více na škodu než k užítku. Takto vytvořené hodnoty většinou nemohou vykompenzovat devastaci mezilidských vztahů v rodině a jejím okolí. Často tato „pracovitost“ ničení našich vzájemných vztahů přímo způsobuje.

Jistě milým zjištěním pro P. Martina byl velký zájem zúčastněných mužů o svátost smíření. Aby se všichni zájemci mohli smířit s Pánem, museli během odpoledního bloku zpovídat tři zpovědníci.

Závěrem je třeba poděkovat našim školským sestřám, které pro nás muže duchovní obnovu uspořádaly a organizačně zajistily. Guláš, kterým nás pohostily, neměl chybu!

Z. Mičoch

Některé ohlasy na duchovní obnovu s otcem Janem Pacnerem – 6. 12. 2008

Proč jsi přijel(a) na tuto duchovní obnovu?

- Byla jsem tady už několikrát a vždy se mi tu moc líbilo, proto jsem přijela i teď. Zklidním se, zapřemýšlím nad životem a načerpám novou sílu.
- Abych si do dalšího života něco odnesl.
- Protože je třeba se občas zastavit, ztišit a naslouchat a doba adventní je k tomu ideální.
- Nikdy jsem na žádné nebyla a mimo jiné přijela jsem se ztišit v adventní době a promyslet věci, které mě trápí.
- Díky dobrým zkušenostem z minula. Také jako osvěžení vztahu k Bohu.
- Letos z jara jsem se zde zúčastnil duchovní obnovy, která byla pro mne duchovním obohacením. Tuto atmosféru jsem chtěl znovu zažít. Proto jsem přijel.
- Abych přišla na jiné myšlenky, něco nového se dozvěděla. Duchovní obnovy zde v klášteře jsou vždy perfektní.
- Abych poznala Boha ještě blíže.
- Na duchovní obnovu jsem přijel, protože se mi zde líbí společenství v Kristu, a také nabrat nové myšlenky a sílu na cestě po Božích stezkách.

Co Tě nejvíce oslovilo:

- Oslovila mě myšlenka, že bychom si měli na lidech všimát více jejich pozitivních vlastností.
- Radostný a optimistický pohled na život.
- Myšlenky otce Jana, znám ho už déle, ale teprve tady jsem ho mohla poznat v jiném světle, než jenom při mši svaté.
- Ani ne tak slova, která otec Pacner říkal, nýbrž svědectví, které vydával.
- Nejvíce mě zaujala myšlenka, že působením Boží lásky může poušť v našem srdci vykvést.
- Nejvíce mě oslovilo to, jak otec povídal příběh z Bible o ochrnutém člověku, kterému Ježíš řekl ať vezme své lůžko a jde (následuje ho). Pán nás neodsuzuje za naše chyby, nevyčítá nám je. On nás má rád takové, jací jsme.

- Adorace. Určitě adorace, která byla opravdu krásná.
- Chvilky ticha, kdy jsem si mohla jen tak rozjímat.
- Diskuse, hraní na kytaru.
- Oslovilo mě to, že i tak mladí lidé mají rádi Boha, obětují mu celou sobotu aují přednost před počítačem nebo hospodou...
- Příjemná atmosféra, spousta skvělých lidí, spousta hudby. Hudba mi pomáhá modlitby mnohem lépe a zbožněji prožít.
- Zpověď, adorace.

Co si s sebou odnášíš?

- Odnáším si plno posily, dobrý pocit z krásně prožité obnovy, duchovní načerpání a nabití.
- Předsevzetí.
- Nové zážitky, poznání a taky chuť a odhodlání dávat svou víru daleko víc najevo.
- Velkou radost, potěšení, obnovení.
- Čisté srdce naplněné pokojem, láskou ... vím, že Bůh je vždy u mě a mě vyslyší.
- Zážitek a pár myšlenek, o nichž doufám, že se mi podaří je aplikovat ve svém životě.
- Zjistila jsem, že Bůh u mě není na prvním místě a ráda bych to napravila.
- To, že nemusím být nejlepší, každý je jiný a umí něco jiného a to je přece dobře, protože si můžeme navzájem pomáhat a povzbuzovat se... také spoustu dalších myšlenek, které mě předtím nenapadly, i když texty znám.
- To, jak by se měl člověk chovat k druhým lidem.
- Rozhřešení, novou sílu, příjemný pocit (i v žaludku).
- Odnáším si to, co vyplývá z tohoto příběhu: abych, když jdu ke zpovědi a odcházím, tak byl plný energie, znovu vstal, chválil a následoval Boha, protože mi vždy odpouští, vždy mě pozvedá a dává svoji lásku. Děkuji Bohu za to, jak mě nekonečně MILUJE. sestavila s. Gregorie

Společná mše

Každou neděli se scházíme ke společné bohoslužbě. Jsme rádi, když se náš kostel zaplní. Vytváříme společenství – církev – tajemné tělo Kristovo, živý chrám. Jako správná farní rodina zahrnujeme všechny věkové generace. Od nejmenších, až po ty nejstarší. S některými lidmi se známe víc, a rádi je vidíme. Některá známe méně, nebo jsme neměli možnost se víc poznat. Někdy nám také chybí odvaha udělat první krok k seznámení. Jindy mohou být mezi námi různá zranění vzájemně způsobená, potřebující uzdravení a usmíření.

Chrám je postaven z cihel, které jsou pevně spojeny a drží celou stavbu pohromadě. Také mezi námi by měla být taková pevnost a jednota. Vytváříme přece živý chrám. Stačí, když vypadne jedna cihla a stavba se začne postupně rozpadat. Stačí, když mi něco vadí na tom druhém... Učme se proto spolu žít na zemi, budeme jednou spolu žít v nebi.

Vím, že jsme jen slabí lidé, kteří stále zápasí se svými slabostmi a nedokonalostmi. Lehce sklouzneme ke kritice. Vadí nám děti,

kteří vyrušují. Rodičové, kteří si neví rady. Nemocní, kteří roznášejí bacily, atd.

Přitom máme jistě radost z každého nově pokřtěného dítěte. Vždyť kostel, ve kterém nepláčou malé děti, tam by měli plakat všichni dospělí. Radujeme se z mladých rodin, protože jsou budoucností naší farnosti. Také každý nemocný si zaslouží náš obdiv a úctu, protože si uchoval poklad víry i přes všechny zkoušky. Skrze kříž poznává tajemství vzkříšení.

Kostel je dům Boží. Ježíš touží po tom, aby měl chrám také v našich srdcích. Chce obnovit ten původní záměr, který měl s člověkem. Sám je tím nejlepším učitelem. Nebojme se ho napodobovat. Budme i my laskaví a dobří, milosrdní, slitovní, trpěliví a ohleduplní k druhým. Neprosazujeme jen svou pravdu a spravedlnost. Vždyť poznávacím znamením křesťana by měla být láska. Tajemství mše svatě nestačí jen pozorně sledovat, ale je také nutné žít v každodenním životě. Odměnou nám bude radost z toho, že objevíme Kristovu přítomnost v lidech kolem sebe.

Miroslav Lstibůrek

Patří děti do kostela?

Dříve by mě nenapadlo položit si tuto otázku nebo na ni hledat odpověď u někoho jiného. Od ranného dětství mě totiž moje máma brala do kostela s sebou a nevzpomínám si, že by mě někdy nechala doma se slovy, že jsem ještě malé dítě, a že s ní budu moci jít až dostanu rozum. Možná měla strach, že tento čas nikdy nenastane (vtip). Teď vážně! Dozvěděla jsem se, že kvůli dětem ubývá na mši sv. starších lidí. Není to můj postřeh, takže nemohu říci zda to je nebo není pravda. Mám doma dvacetiměsíčního syna Ondřeje a nedělní mši vynecháváme jen z důvodu nemoci – alespoň tak mě to doma učili. Nedělní bohoslužba s ním je náročná. Neustále ho musím sledovat a bavit ukazováním fotek, prohlížením misálků aj. Občas, když už „to nejde“ vyjdeme před kostel, abychom co nejméně vyrušovali. Tak to ostatně dělávají všichni rodiče, kteří s námi tráví nedělní mši vzadu v kostele.

Někdy je to opravdu vyčerpávající, ale věřím, že po čase bude sedět v lavici a poslouchat, co kněz říká. Chtěla bych proto poprosit všechny ty, kteří si myslí, že takto malé děti nemají chodit do kostela o shovívavost nad občasnými výkřiky. Jeden známý kdysi řekl, že víra je jen pro babičky a taky spolu s nimi vymírá. Pokaždé, když s manželem v kostele vidíme tolik kočárků, jsme potěšeni, že je tam tolik mladých lidí s dětmi a ve skrytu duše vím, že víra díky nim přežije nás všechny. Doma, když jsme vedli rozhovor na toto téma, mě velmi zaujala a potěšila věta mého švagra: „V kostele, kde nezapláče žádné dítě, by měli plakat všichni ostatní!“ Ostatně i v Bibli je psáno „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde.“ Lk 18, 15-17.

Michaela Svobodová

Rok 2008 v naší farnosti

Novoroční bohoslužbu doprovodila zpěvy gregoriánského chorálu při ranní mši sv. ve Slavkově a v Heršpicích Svatomichalská gregoriánská schola z Brna.

Modlitby Prvních sobot začaly ve Slavkově v novém roce s modlitbou růžence s knězem a mši svatou. Přesto, že došlo k posunutí začátku na 7,30 h, účastníků nepřibýlo. V některých farnostech je všední ranní mše svatá (někdy každodenní) navštěvovaná důchodci, kteří se tímto způsobem modlí za své děti a vnoučata. Škoda, že této možnosti využije jen kolem 15 seniorů.

Výsledek tříkrálové sbírky byl celkem 130.510,- Kč a zde je třeba pochválit ochotné rodiče, děti, mládež i seniory, kteří v mrazu obcházeli domy naší farnosti. (Slavkov 79.260,- Kč, Němčany 16.780,-Kč, Hodějice 20.550,- Kč, Heršpice 13.920,-Kč). Sběrka u Betléma ve Slavkově byla ve výši 11.000,- Kč rozdělena na dva účely: na bible pro Argentinu a na malomocné - Likvidaci lepry.

Příprava na biřmování začala po čtyřech letech v únoru, máme 37 mladých a 16 dospělých ve dvou skupinách. Setkání bývá na faře každé dva týdny. Prošli jsme kapitoly Vyznání víry a příkázání Desatera.

V sobotu 5. 1. zemřel Mons. Ludvík Horký, bývalý kapitulní vikář brněnské diecéze, který byl ve Slavkově naposledy na hodech v roce 2001. Pohřben byl v sobotu 12. ledna 2008 na ústředním hřbitově.

Pěkné posezení a zazpívání s cimbálkou Drahan, na které se těžko sehnal počet účastníků potřebný alespoň k uhrazení režie hudby, bylo v sále Domu Sv. Rodiny 19. ledna.

Ekumenické bohoslužby se konaly u evangelíků v Heršpicích ve středu 23. 1. a u adventistů ve Slavkově ve čtvrtek 24. 1. Sběrka byla určena na bibli pro Argentinu. Účast na těchto bohoslužbách však rok od roku klesá.

Pro mládež našeho děkanství bylo připravené setkání v sobotu 26. ledna ve Slavkově. Účastnilo se přes 90 mladých, kte-

ří si podle farností rozdělili zajištění scény, zpěvu, občerstvení a promítání. Známy kazatel Tomáš Řehák přišel s netradiční formou přednášky na téma láska, vztahy, sex a AIDS.

DeNaF – den pro školáky na faře byla nová akce o pololetních prázdninách v lednu pro 40 dětí, které chtěly prožít den s přespáním na naší faře ve Slavkově. Proběhl na téma Stroj času a připravila jej mládež ze spolča Smajlíků. Dětem se na faře líbilo.

III. ples slavkovského děkanství jsme prožili 2. 2. v Drnovicích za účasti 550 farníků z 28 farností.

Tradiční karneval pro děti před postní dobou byl ve znamení večerníčků v neděli 3. 2. v sále Domu Svaté Rodiny, zajistilo jej Spolčo s.r.o. včetně ozvučení, hudby a scének.

Kostel na Špitálce byl nominován do soutěže „O nejlépe opravenou památku roku 2007“. Přesto, že internetová soutěž byla napadena hackery, nesehnali jsme moc hlasů. Svědčí to o tom, že jsme pořád nenašli pro kostel na Špitálce využití. Konat odtud pohřby je zatím problém, nejdou varhany, kostel je malý a větší část lidí stojí venku. Navíc musíme všechno vybavení včetně rozhlasu přivážet a odvážet.

Zvláštní pouť pro muže z farností děkanství jsme uspořádali 8. 3. - exkurze do Elektrárny Dukovany a pouť do pohraničního hnanického kostela s dvěma starobylými studnami. Při mši svaté se konal zvláštní jev – zpěv chlapů doprovázený houslemi. Závěrečný bod programu se také chlapům líbil, zastavení ve vinném sklepě pana Juráka na výběrném víně a guláši.

Otec Pavel Habrovec nás pozval 31.3. na svěcení nového kostela Božího milosrdenství ve Slavkovicích. Jeli jsme autobusem a mnozí přijeli auty, po svěcení jsme byli pozvaní na pohoštění. Svěcení bylo mimořádně navštíveno 5 tisíci poutníky.

Příprava na svatodušní svátky devítidenní nověnou se konala letos poprvé každý den od 2. do 10. května společnou modlitbou ve farní kapli od 20,00 hodin, poslední den

v sobotu při vigilií svatodušní.

V postní době byly v kapli ve Slavkově v pátek po mši sv. biblické hodiny otce Petra na téma velikonočních událostí s úvodem do Bible a s promítáním. O 4. postní neděli se uskutečnila akce na pomoc misíím „Misijní koláč“. Po mši svaté se prodávaly koláče, jejich výtěžek ve Slavkově 7.000 Kč a v Hodějicích 1440 Kč byl poslaný Papežskému misijnímu dílu na misie. V pátek před květnou nedělí se sešli kněží řeckokatolíci a biritualisté na Lutřstěku k bohoslužbě ve východním obřadu, který sloužili podle tradice sv. Cyrila a Metoděje.

K velikonočním patřilo setkání mládeže s biskupem Vojtěchem v brněnské katedrále před květnou nedělí, našich mladých bylo kolem dvaceti. Tradiční křížová cesta na Urbánek snad některé odradila trochou bláta na cestě, škoda, že nás i na křížové cestě městem nechodí tolik, jako na začátku. Ke svátosti smíření před velikonočními přistoupilo ve Slavkově velké množství věřících, během roku je však frekvence daleko menší. Cítím, že v této oblasti je třeba dát letos více prostoru v kázání. Letos také začaly pravidelné příležitosti ke zpovědi ve čtvrtek před prvním pátkem. Svátost nemocných bývala před několika lety udělována společně v neděli, pro dlouhou mši sv. jsme ji začali udělovat ve všední den. Zajímavým zjištěním je, že ve všední dny mnozí ke svátosti nemocných prostě nepřijdou.

V. pěší farní pouti do Žarošic ve čtvrtek 8. 5. května se za krásného počasí účastnilo po celou trasu kolem 30 poutníků, ze Zdravé Vody nás přišlo o něco více. Úmysl pouti byl za naši mládež a děti.

Boží Tělo jsem plánoval prožít společně i s farníky z vesnic ve Slavkově v neděli 25. května v 8,30 h. Mše sv. v obcích v tu neděli nebyly, většina věřících z vesnic však šla na mše do svého kostela den předtím večer, přestože byla pro ty, kteří v neděli nemohou. Je pro mne otázkou, zda má vůbec smysl konat něco společně, přestože patříme do jedné farnosti. Proč nejsme schopni tuto slavnost Pána Ježíše slavit všichni touto jedinou společnou farní mší sv. v roce? Jel auto-

bus a pro většinu není problém se kamkoliv dopravit autem, takže problém bude spíše v tom, že jsme si zvykli jít na mši v neděli a to stačí (kéž by aspoň toto bylo pravidlem). Díky vám, kteří jste přijeli.

Svatourbanské hody ve Slavkově se konaly podeváté. Letos byl problém sehnat stárky, kteří byli v minulých letech většinou z nevěřící mládeže. Nyní se konaly hody poprvé ve spojení s akcí města „Dny Slavkova“. V neděli 1. 6. se konal průvod se sochou sv. Urbana od radnice a mše sv. v 9.30 h za účasti starosty Ivana Charváta. Na hody zveme od letošního roku hosta z kněží rodáků nebo dříve působících, letos sloužil mši sv. otec Pavel Kryl z Tasova.

Životního jubilea 90. let se dožil 22. 5. P. Antonín Němčanský, rodák z Hodějic a farář důchodce v Horních Kounicích.

III. farní den se konal v neděli 22. 5. v zámeckém parku. Vystoupil písničkář Slávek Janoušek a zpěvák Richard Čanaky s kapelou, známý mládeži z Celostátního setkání v Táboře. Pro děti byly připraveny hry a soutěže, pro všechny občerstvení. Letos bylo časté přání mít farní den, kde by nás bavili druzí, a my měli čas si popovídat (loni bylo zapojeno 190 lidí!) a přesto, že bylo pěkné počasí, byla účast znatelně menší, přímo poloviční, než v minulých letech. Pokud nemáme úkol, nebo se nám nezdá program zajímavý a navíc je horko (vše bylo ve stínu), nepřijedeme. Příprava parku byla dost náročná... Díky chlapům a klukům kteří připravili prostor parku, babičkám za upečení buchet.

Výlet dětí z náboženství se konal už podesáté. Cíl se začal znovu opakovat - děti se po 10 letech vyměnily. Tak jsme 25. 5. vyjeli na Pálavu, nového kostela v Hustopečích a podzemního labyrintu v pevnostním kostele v Kurdějově.

Katolická charismatická konference byla podruhé na výstavišti v Brně v červenci. Někteří jste se účastnili poprvé, duchovní program byl velmi oslovující a kvalitní. Brněnský biskup zahájil v neděli 29. června Rok sv. Pavla v brněnské diecézi. Letos bude konference opět.

Otec Petr zastupoval Českou republiku

v **Africe** na plenárním shromáždění Katolické biblické federace v městě Dar-es Salaam v Tanzánii (střední Afrika).

O prázdninách se mládež účastnila několik akcí. Je chvályhodné, že má naše mládež snahu být společně. Během setkání papeže s mládeží v Sydney se konalo setkání české a slovenské mládeže na Velehradě Activ 8, ze Slavkova přijelo kolem 20 mladých. Farní tábor na téma Král Artuš vedl v Rakoveckém údolí otec Petr. Jsou stále větší těžkosti sehnat dospělé na pomoc do kuchyně. Mladší mládež jela s o. Petrem na týdenní pobyt na faru do Bílých Karpat, starší Smajlíci s o. Milanem na faru v Petrovicích, odkud jsme projeli celou Šumavu na kolech. Pro kluky uspořádal Jirka Paleček v Rakoveckém údolí týdenní akci Originál, zaměřenou na bojové hry a různé aktivity „zvláštní jednotky bojového nasazení“.

Nedělní sbírkou na nový klášter sester trapistek z Komunity Naší Paní nad Vltavou jsme přispěli částkou 9.430,- Kč. V úterý 5. 8. bylo svěcení a položení základního kamene kláštera při mši sloužené nunciem Diegem Causero.

V červenci **putovala mládež z Brna na Velehrad** a potřebovala přenocovat ve Slavkově. Na výzvu diecézního centra mládeže se přihlásilo tolik našich rodin, že jsme mladé rozdělovali jen po dvou. Díky za tuto pohotovou štědrost a připravená lůžka, mladí spacáky ani nepotřebovali.

Po delší době jsme uspořádali především pro seniory **třídenní zahraniční zájezd**, tentokrát 17.–19. června do Německa a Rakouska. Navštívili jsme poutní místo Altötting, podívali se do rodného domu papeže Benedikta XVI. a obdivovali krásu rakouských Alp. Navštívili jsme Hitlerovo Orlí hnízdo, jezero Königsee a alpskou silnicí přijeli ke Grossglockneru s vyhlídkou Franze Josefa. Všichni jsme se ze zájezdu vraceli plni zážitků.

Nový zvon sv. Bartoloměje a sv. Andělů strážných jsem posvětil v Hodějicích v neděli 24. 8. v 10 hodin u obecního úřadu. Průvodem byl zvon dopraven koňským spřežením na voze ke kostelu, vyzdvížen jeřábem do věže a během mše sv. zavěšen.

Zvon s vybavením stál 400 tisíc korun, obec věnovala 250 tisíc, ostatní ze sbírek a darů. Zvon byl odlit v německém Pasově 10. 6. 2008 v 15.00 h za požehnání o. Milana a modlitby dalších 12 hodějických farníků.

Poutní mše sv. sloužil 21. 9. na pouti na Lutřstěku P. Petr Vrbacký, farář u sv. Tomáše v Brně, bývalý farář ve Slavkově.

20. výročí postavení varhan ve farním kostele ve Slavkově bylo připomenuto při slavné mši sv. v neděli 28. 9. Pěvecký sbor Gloria zazpíval Fibichovu Missa brevis, na varhany hrál doc. Jan Král z Brna. 5. 10. se konal zdařilý varhanní koncert studenta konzervatoře Jana Šprty ze Žďánic.

Slavnostní otevření Charitních středisek v Domě s pečovatelskou službou na Polní ulici ve Slavkově u Brna se konalo 8. 10. za účasti prezidenta Oblastní charity Mons. Josefa Zouhara z Hodonína. Otevřeno bylo nově zřízené Centrum denních služeb, Charitní poradna a Charitní ošetrovatelská služba.

Pro děti se uskutečnil další Den Na Faře ve volném dni v pondělí 17. 11.

K petici proti eutanázii a za obnovení ústavního práva na život jsme se mohli připojit svým podpisem v kostele v prosinci.

Zádušní mši sv. za padlé v bitvě u Slavkova sloužil kanovník Václav Slouk 22. 11. O týden později se farníci střídali po hodíně při Celodenní modlitbě za mír.

Mikulášskou besídku pro děti s návštěvou sv. Mikuláše zorganizovali v neděli 7. 12. v Domě Sv. Rodiny rodiče a mládež ze spol. ča Sardinky, kteří sehráli scénku o návštěvě sv. Mikuláše. Kromě nadílky vyráběly děti v malých dílnách vánoční dárečky a soutěžily.

Farní divadlo uvedlo za velkého ohlasu v 7 představeních Shakespearova Kupce benátského. Hru hraje mládež. Děti hrály na jaře Pohádky pro nejmenší.

Duchovních obnov proběhlo v Domě Sv. Rodiny několik: v březnu pro mládež „Počítá Bůh také se mnou? aneb Setkání s Bohem proměňuje“ (P. Marcel Javora), v dubnu pro děvčata (P. Marek Dunda), v říjnu pro ženy „Jednota v manželství a v rodině v síle Ducha

Svatého“ (P. Adam Rucki), v listopadu pro muže „Modlitba, vztahy a práce“ (P. Martin Vařeka), a pro mládež „Dobrodružství s Bohem“ (P. Jan Pacner).

Na závěr děkuji vám všem farníkům a našim řeholním sestřám, kteří jste zapojení při bohoslužbách, běžné údržbě nebo zařizování různých aktivit ve farnosti a nesete břemeno služby, kterou konáte dobrovolně a nezištně. Díky také vám, kteří využijete těchto příležitostí ke svému duchovnímu obohacení.

Pokud jsem byl v letošním hodnocení

v některých oblastech víc kritický, tak mi promiňte. Možná je toho všeho opravdu hodně. Jednou jsem na farní radě navrhoval nějakou aktivitu zrušit, ale byl jsem přesvědčen, že by to nebylo dobré. Nejde o kvantitu a aby se všichni všeho účastnili. Jen by bylo škoda nechat se unášet proudem doby, kdy má přednost kritika, osobní zájem před společným, nebo lhostejnost či maření času u televize. Je škoda nepřijmout nabídku toho, co pro nás druzí s námahou připravují.

o. Milan

SVĚDECTVÍ

Očekávání

Na začátku adventu jsem vždycky pevně přesvědčena, že letos už se opravdu nedám pohltit... Ale není lehké splnit všechna ta „očekávání“. Šéf očekává, že měsíční práci odvedete za 3 týdny. Děti očekávají, že budete mít úžasné nápady, bezednou peněženku a náladu prodírat se davem v obchodech. Rodiče očekávají... Příbuzní očekávají... A vy si opravdu chcete najít čas i na něco jiného...

Všechna ta očekávání jsou prostě přehnaná, laťka je příliš vysoko. Možná by bylo lepší celou tu situaci otočit a položit si otázku: Co ode mne očekává Bůh? A ještě jednu mnohem důležitější: Co já očekávám od Boha? Možná, že zjistíme, že si tak nějak žijeme a vlastně už nic velkého neočekáváme. Bůh je ale velkorysý a dají se od něj očekávat úžasné věci. A někdy je to docela dobrodružství. *-lk-*

Dobří lidé

Dobří lidé, přátelé. Není o ně nouze, alespoň v mém životě ne. Bohu díky. Každý den se o tom přesvědčuji. O úžasné Boží dobrotě a lásce, kterou mi projevuje právě prostřednictvím dobrých lidí kolem mě. Začíná to již v nejúžší rodině. Zatím bezproblémové děti (doufám, že co nejdéle), rodiče a sestry, které mohu kdykoliv požádat o pomoc (vlastně ani moc žádat nemusím). Také sousedé z naší ulice jsou i opravdoví přátelé, o čemž jsem se již mnohokrát utvrdila. A spousta dalších lidí žijících v našem městě i městech jiných. Ač rodina na české poměry ne příliš majetná, máme

vše, co potřebujeme. Tu se zastaví kamarádka s plnou taškou oblečků pro dceru, jindy přijde pozvání na koncert, na který bych si lístek prostě koupit nemohla. Mohu probrat osobní trápení beze strachu, že si o něm za rohem bude někdo povídat. I když můj život není a nebude bez úskalí a těžkostí, žije se mi lehce s důvěrou v Pána a jeho pomoc poskytovanou i tímto způsobem. Chci Vám všem poděkovat, že tu jste, ochotně, obětavě... zkrátka skuteční křesťané. A věřte, že se snažím, abych i já mohla být prospěšná vám. Alespoň maličko. Každý den za to prosím. *Blanka Zbořilová*

Správně vyluštěná křížovka

z minulého čísla zní: Rozum. Každý si myslí, že ho má dost. **Osmisměrka:** Kdo jí česnek, k tomu nechodí nikdo. Všem úspěšným luštitelům blahopřejeme!

Tříkrálová sbírka

V sobotu 10. ledna 2009 vás opět poprosí skupinka tří králů s vedoucím o příspěvek do kasičky. Svým darem se zapojíte do pomoci trpícím a potřebným lidem u nás i v zahraničí. V minulých letech mohla

Charita ČR z prostředků Tříkrálové sbírky uskutečnit řadu projektů, které pomohly těm nejpotřebnějším. Děkujeme za laskavé přijetí koledníků za vaši štědrost.

Farní charita Slavkov

Farní charita informuje

Na základě sdělení Diakonie Broumov, kam posíláme humanitární dary, nemůžeme bohužel nadále přijímat tyto věci:

- svetry, silonové oblečení
- pánské obleky, vatové kabáty, balonové kabáty
- péřové bundy, vatované přikrývky, polštáře
- stany, koberce, matrace
- lyže, lyžařské boty, poškozené a obnošené boty

- malé spotřebiče (žehličky, kávovary, varné konvice)

- kufry, kočárky.

Náklady na likvidaci těchto nepotřebných věcí výrazně snižují hodnotu humanitární sbírky. Pokud možno, dávejte věci do igelitových pytlů, nikoliv do krabic. Diakonie nemá možnost krabice likvidovat.

Za pochopení děkuje

Farní charita Slavkov u Brna

Opravy

V kostele sv. Antonína v Němčanech proběhla sedmiměsíční generální oprava interiéru. Kostel byl od května do listopadu uzavřen, nedělní mše svaté byly každou neděli na Lutřstěku. V hodnotě 1 400 000,- Kč byly provedeny tyto opravy: odvlhčení podlahy a nová dlažba, nové omítky a okna, výmalba, elektroinstalace, plynové topení, nová úprava presbytáře s posunutím oltářů, restaurování hlavního oltáře, nové lavice a provedena přístavba zповědňi místnosti. Obec Němčany věnovala 200 tis. Kč, státní příspěvek 256 tis. Kč, ostatní ze sbírek

a darů farníků, 330 tis. dluh. Při otevření 24. 11. sloužil mši sv. otec Pavel Kryl, který pomáhal při architektonickém řešení oprav a úpravě liturgického prostoru.

Ve farním kostele ve Slavkově proběhla oprava varhan po 20 letech od postavení. Šlo o vyjmutí a vyčištění všech píšťal, drobné opravy a naladění nástroje. Cena byla 145 tis. Kč, Město Slavkov přispělo 42 tis. Kč. Práce provedla firma Antiquus Qualitatis.

V Heršpicích byly instalovány nové vchodové dubové dveře, lavičky pro ministranty a nová zповědňice.

Military víkend na faře v Nížkovicích

Jako již několikrát, tak i letos vyrazili ministranti ze slavkovské farnosti za zábavou a dobrodružstvím. Od pátku 14. 11. do neděle 16. 11. se stala naším útočištěm fara v Nížkovicích. Tradiční téma víkendu „vojenský výcvik“ i tentokrát neztratil nic ze svého lesku. Společně

jsme stavěli maskované bunkry, bojovali o přežití a trénovali plížení. Kluci prokázali velkou dávku odvahy a nasazení nejen při hrách, ale i vaření a práci na faře. Díky Boží ochraně se nikomu nic zlého nestalo a obohaceni o nové zážitky jsme se vrátili domů.

Svatý Mikuláš má pro nás mnohem víc...

Ještě dnes možná nalézají maminky v dětských kapsách a šuplících něco ze sladkého Mikulášského pokladu... Po roce se objevil, dobro odměnil... Za básničku, za písničku a nakonec poklonečku... Svátý Mikuláš však přináší nejen příjemné pochutnání, či celoroční rekapitulaci stavu dětských srdcí, ale hlavně krásné poselství pro celý náš život. Poselství o láskyplné štědrosti pramenící ze srdce a o radostné touze z této štědrosti dávat druhým. Ze svého času, ze svého dostatku, ze svých schopností a dovedností... a to – „jen tak“.

O štědrosti a o tom, jak biskupu Mikuláši záleželo na každém člověku, jak si všímal potřeb lidí mu svěřených a zvláště těch nejchudších i těch, kteří jsou ve velké nouzi, jsme

si společně povídali se žáky 1.–4. třídy ZŠ Komenského. Ocitli jsme se ve městě Myra, kde se stal Mikuláš velice zajímavým způsobem biskupem. Prožívali jsme příběh zchudlé rodiny, která se dostala do velké finanční tísně a konečně to, jak se projevil Mikulášův soucit a štědrost v této konkrétní situaci. Chtěla bych skrze tyto řádky ocenit výchovnou práci vás, dospělých, kteří vedete děti ke vnímavosti k lidem s určitým postižením. Toto poznání mě při setkání s dětmi velice mile překvapilo. I to je cesta, jak můžeme novou generaci vést k nezištné pomoci druhým, podle vzoru mnoha lidí se širokým srdcem. Tím bezesporu je i všemi oblíbený Mikuláš. Takže... za rok, přáteli Mikuláši...anebo ještě dnes?

S. Josefa, Školské sestry Naší Paní

Santa Claus

Děda Mráz samozřejmě zcela pomínl, i když si ho doba zřejmě žádala. Dnes se ovšem usmívám stejně tak zděšení nad Santa Clausem, který se svou červenou čepičkou vrazil, nebo se možná vplížil do naší kultury. Kouká se z výloh obchodů a marketů, je připevněný ke komínům obytných domů a rodinných domků, nebo se zavěšený jako oběšenec houpe na jejich venkovních zdech. Snad už u nás dokonce vyšla obrázková knížka, v níž se této figurce s naprostou samozřejmostí říká Ježíšek. Postmoderní zmatení? Usmívám se, neboť si říkám: Jo jo, přátelé, máte pravdu, je to hrozná, vánoční skřítek, nebo kdo to je, nám opravdu nepatří. Ale ještě hroznější na tom je, že i vy máte toho vašeho „Ježíška“ a v duchu se ptám: tak co ti přinesl Ježíšek?

Nebo ještě lepší: Cos dostal k Ježíšku, chlapečku?

Santa Claus je kšeft, je to import, a já myslím, že tradice je přece český Ježíšek. Českým reklamním agenturám se asi lépe pracuje s výrazným červenobílým tloušťkem než biblickým novorozencem, který se ještě ani nedokáže postavit, natož unést pytel s dárky. I pro naši ateistickou společnost se hodí Santa Claus lépe než nějaký Ježíšek. A pokud někomu na něm vadí jeho cizáctví, může si Santa Clause klidně nahradit třeba Křemílkem a Vochoomůrkou z televizních večerníčků. Když někdo celý rok důsledně nevěří v Boha, neměl by si to na Vánoce pokazit tím, že bude zbytečně tajrlíkovat kolem Betléma s Ježíškem v kostele nebo doma.

JUDr. Miloslav Honek

Mikulášská besídka

V neděli 7. prosince se odpoledne sešlo v Domě Sv. Rodiny přes 100 rodičů a dětí, aby přivítali sv. Mikuláše. Otec Milan zahájil setkání modlitbou. Společně jsme pak zpívali, zapojili se do modliteb chvály, díky i proseb, především za naše rodiny. Mládež ze spolča Sardiniky předvedla zdařilou scénku, jak často

v našich rodinách není čekání na sv. Mikuláše v klidu a pohodě, ale scénka také ukázala, že je dobře, když si děti uvědomí, co nebylo v jejich chování dobré.

Čekání na příchod sv. Mikuláše děti využily k přípravě vánočních přání a pěkných dárečků a k výrobě svíček. Nechybělo ani občerstvení

pro malé a velké! Pak už zazněly zvonečky a přišel sv. Mikuláš v doprovodu andělů a andílků. Trochu děti zkušel, co o něm vědí, kdy žil, proč je svatý a proč si jej po tolika letech stále připomínáme. Vybídl děti, aby se snažily dělat radost Pánu Bohu i rodičům. Všechny děti i rodiče dostali sladkou odmě-

nu. Mikulášská besídka proběhla v milé, radostné atmosféře.

Děk patří maminkám, které ji zorganizovaly, všem kteří přinesli něco na zub, také těm, kteří naše zpívání doprovodili hrou a hudební nástroje. Také našim milým sestřám, které nám poskytly pěkné prostředí. Z. S

Kupec benátský – v lednu již naposled

Vám, kteří dosud váháte nebo jste neměli čas navštívit divadelní představení Shakespearova Kupce benátského v podání „Farního ochotnického divadla Simsala Bim“, připomínáme, že v lednu budou odehrána již poslední 2 představení.

7. repríza – v neděli 11. 1. 2009, v 16.00 h
Derniéra – v neděli 18. 1. 2009, v 19.00 h

Hrajeme v sále na faře. Hrajeme zdarma, ale dobrovolnému vstupnému se nebráníme.

Všem, kteří jste navštívili nebo opakovaně navštěvujete toto, jak vidno, úspěšné představení, děkujeme za přízeň i čas, který nám věnujete. A protože vás máme rádi, neleníme a pro jarní sezónu již připravujeme komedii „Jak se zbavit Alberta“ a pohádku „Vendulka a 11 trpaslíků“. Termíny se včas dovíte z plakátů, ze Zpravodaje, z webových stránek Města a z divadelních webovek **sim-salabim.farnostslavkov.cz**

Na opětovné setkání s vámi se těší Simsalabimáci.

Vánoční hudba v kostele

O Vánocích provede PS Gloria dvě díla ze slavkovského farního archivu: Vánoční mši Josefa Žáka (*1816 Hrabová †1892 Mostkovice) a pastorelu Josefa Bernarda (*1800 Jeseník †1869 Křižanovice) Požeň, bratře, požeň domů. Varhanní doprovod Jan Šprta. Více o autorech i dílech na <http://psgloria.spolecenstvi.com>. Petr Hlaváček, sbormistr PS Gloria

Tělocvična pro mládež

je zajištěna každou sobotu na ZŠ Komenského (vstup naproti ZUŠ) v době od 16 do 17.30 hodin. Vítání jsou všichni, kdo mají zájem zahrát si různé míčové a pohybové hry.

Další informace u Jiřího Palečka.

4. ples slavkovského děkanství

se v roce 2009 koná v sobotu 31. ledna v naší farnosti, v sále Bonaparte ve Slavkově. Začátek ve 20 hodin, hrají Vracovjáci, vstupné 100 Kč. Prosíme o dárky do tomboly, příjem na faře do 24. 1. Prodej vstupenek od Vánoc v sakristii každého kostela.

Pozvání k ekumenickým bohoslužbám

Středa 21. ledna v 18 hodin, Heršpice, kostel sv. Matouše, káže Milan Vostřel, farář ČSCH.

Čtvrtek 22. ledna v 18 h, Slavkov, modlitebna ČS církve husitské, káže Roman Mach, kazatel církve adventistů sedmého dne.

Přání a poděkování sestry Faustyny

Milý otče Milane, milý otče Petře, milí bratři a sestry v Kristu!

„Dítě se nám narodilo, Syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno: podivuhodný rádce.“

Narodilo se nám Dítě, jež má moc nad životem a nad smrtí. Narodil se nám Ten, který může nejen proměnit naše srdce a naše životy, ale i každý den činit zázraky.

Chci vám všem s vděčností v srdci popřát, aby tyto svátky byly pro Vás skutečným setkáním s naším podivuhodným Rádce. S Dítětem, které spasilo svět a každého z nás. Ať narozené Božské Dítě vás naplní pokojem a radostí. Ať vám žehná a provází na každém kroku vašeho života.

Velice vám děkuji za vaše modlitby a oběti za mne, které mě nesly v mé nemoci. Momentálně se mi daří lépe. Už nejsem v nemocnici, ale na rekonvalescenci u svých rodičů a připravuji se na další operaci. A proto se i nadále svěřuji do vašich modliteb. Ať dobrý a štědrý Bůh Vám vše odplatí. Taktéž děkuji za všechny pozdravy, jsem velice potěšena vaší laskavostí.

Zvlášť chci také pozdravit všechny děti. Moc na vás myslím a vzpomínám. Děkuji za vaše nádherné přání, a kreslené pozdravy, které mi udělaly velkou radost. Ráda na vás všechny vzpomínám a těším se znovu na setkání s vámi.

Vaše vděčná s. M. Faustyna

To správné předsevzetí pro Advent

Každý rok začátkem Adventu přemýšlím, do kterého „šuplíku“ s předsevzetími tentokrát sáhnout. Zda je vhodnější dělat něco více nebo méně nebo dokonce vůbec. Např. více se modlit a rozjímat nad Bibli, efektivněji se věnovat dětem, být shovívavější k oběma babičkám... Nebo naopak méně na děti křičet, nebýt jedovatá na manžela a příliš hubatá na babičky, nejíst už konečně to sladký... apod. Letos jsem zvolila Písmo s odůvodněním, že Pán Bůh, když se mu budu dostatečně věnovat, mi s tím ostatním pomůže. Přesto jsem však byla celý Advent lehce stresována, jestli jsem zvolila správně, zda přece jen není lepší přestat se sladkým nebo nehulákat na děti. Tak jsem rozjímal, občas to nevyšlo, a přitom jsem se snažila obrnit andělskou trpělivostí vůči okolí. Vyplatilo se to hlavně při pečení cukroví, a tak máme letos kromě klasiky taky perníková mravenišť, linecké čtverečky a vanilkové hady. Ovšem významným mezníkem ve výběru adventních předsevzetí pro následující roky bude nejspíš letošní vánoční besídka v mateřské škole. Naše Magdalénka ji většinu proplakala. Nebylo to ani tak stresem z publika, jak by

se mohlo zdát, jako spíše bezmocí nad tím, že si o tak důležité věci - jakou pro ni účast na besídce bezesporu byla - nemohla sama rozhodnout. Tak nějak jsme to čekali a nebyli zaskočení. Co nás ale překvapilo velice, byla „soucitná“ reakce ostatních rodičů: „Tak jste tu měli obě babičky a takhle to dopadlo, že?!“ slyšeli jsme v šatně. Jeden známý, kterému to zatepla donesl dobře informovaný zdroj hlásil: „Prý se Magdalénka zase pěkně předvedla!“ Ó vy moji bližní, jaký já mívám v takovýchto okamžicích problém mít vás ráda a odpouštět! Mně a manželovi rychle došlo, jak moc si rodiče zakládají na výkonu vlastních dětí. *Máme to dobré, ten náš to dobře řekl, dokáže se prezentovat, jednou to světu natře...* myslí si zřejmě. Žádný z nich, ale neocnil, když potom moje dcera řekla směrem ke kamarádce: „Podívej, mami, jak to Jülince sluší!“ Řekla to úplně prostě. Bez zhrzenosti, závisťi. Kdo z nás to dokáže? Ve chvíli, kdy mě něco raní si obvykle uvědomím, co je potřeba zlepšit i v mém vztahu ke druhým. Dívat se srdcem, naslouchat druhým, chválit je a odpouštět.

Petra Šaňková

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

David Kachlík ze Slavkova

*2008, pokřtěn 16. 11. 2008

Richard Gach ze Slavkova

*2008, pokřtěn 16. 11. 2008

Nela Nevoránková ze Slavkova

*2008, pokřtěna 16. 11. 2008

Šimon Tecl z Němčan

*2008, pokřtěn 16. 11. 2008

Anna Klára Andratschke ze Slavkova

*2008, pokřtěna 16. 11. 2008

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Libor Ďurač z Uherčic u Znojma

*1984, †17. 9. 2008

Anna Pazderová z Brna

*1931, †22. 9. 2008

Josef Pleva ze Slavkova

*1937, †1. 10. 2008

František Kráčmar z Křenovic

*1930, †11. 10. 2008

Marie Hálová z Němčan

*1926, †28. 10. 2008

Ludmila Andryšíková ze Slavkova

*1932, †28. 10. 2008

Josef Macháč ze Slavkova

*1929, †5. 11. 2008

Jiří Holub ze Slavkova

*1947, †7. 11. 2008

Jiřina Vránová z Němčan

*1920, †13. 11. 2008

Josefa Kučerová z Němčan

*1917, †27. 11. 2008

Oldřich Vorel ze Slavkova

*1934, †28. 11. 2008

Poděkování redakce

Redakce Urbánku děkuje všem Vám, kteří jste se v uplynulém roce podíleli – převážně sepsáním nějakého příspěvku – na vzniku farního časopisu! Není vždy lehké najít k tomu potřebný čas, sebrat odvahu a jít „s kůží na trh“. Také bychom chtěli povzbudit všechny, kteří mají o čem psát, ale netroufají si. Častou obavou bývá nedůvěra ve vlastní pravopisné nebo slohové schopnosti. Opravdu se nebojte! S pravopisem či stylistickými nedostatky si poradíme, nejdůležitější je

myšlenka, a ta zatím nikdy nechyběla! Pro ty zdatnější z Vás, kteří své články – tvoříte ve spolupráci s počítačem, uvádíme pár technických poznámek: Je dobré při psaní použít písmo Times 12, neřádkovat ani nedělat odstavce mezerníkem nebo tabulátorem. Své příspěvky, prosím, zasílejte podepsané na adresu: PetraSankova@seznam.cz nebo předejte na faře. Vánoce prožité v opravdové radosti z narození Božího syna přeje

Redakce

Prosba méně slyšících seniorů

všem lektorům, kteří čtou slovo Boží při mši svaté. Je třeba, aby si lektor uvědomil, že je součástí obřadu mše svaté. Jeho projev musí být velmi důstojný. Každé mluvené slovo musí být přečteno pomalu, z důrazem na každé slovo, poněkud hlasitěji než mluvíme se svým přítelem. Od mikrofonu ne více než 10 cm asi tak jak čte slovo Boží pan Paleček.

Za všechny méně slyšící Seniorzy za pochopení děkuje Hynek Tesák

Koncert KPS Danielis z Rousínova, sobota 20. 12. v 18.00, Dům Svaté Rodiny, Malinovského nám.

Svatost smíření před Vánocemi:

Slavkov: pondělí 22. 12. a úterý 23. 12., 17.00–19.00 zpovídá více kněží
úterý 23. 12. svátost smíření pro děti 16.00–16.30

Němčany: středa 17. 12. během mše a po mši 18.00–19.30 (P. Vavro, P. Mareček), čtvrtek 18. 12. mimo mši (P. Pacner a P. Vavro)

Heršpice: středa 17. 12. od 16.30 (P. Buchta a P. Vavro)

Hodějice: pátek 19. 12. od 16.30 (P. Vavro a P. Mareček)

Betlémské světlo, štědrý den 24. 12. dopoledne v kostele

Štědrovečerní mše sv. pro rodiny s dětmi, 15.30 v kostele (zpívá schola)

Půlnoční mše svatá 24.12. ve 23.00 (zpívá PS Gloria)

Další půlnoční v okolí: Heršpice 20.00, Hodějice 21.00, Němčany 22.30

Narození Páně, 25. 12. mše sv. **9.30** (zpívá PS Gloria) a 18.00

Průvod Svaté rodiny a Pohyblivý betlém, 25. 12. v 16.00 z dolní části náměstí (vezměte si do průvodu zvonečky)

Sv. Štěpán, 26. 12. mše sv. **9.30** (zpívá schola)

Svaté Rodiny, neděle 28. 12. mše sv. s modlitbou za rodiny, Slavkov **8.30** (zpívá PS Gloria) a 18.00

Silvestrovská prohlídka zvonů a kostelních hodin 14.00–16.00

Děkovná bohoslužba na sv. Silvestra v 16.00

Nový rok 1. 1. 2009, mše sv. **9.30** a 18.00

Slavnost Zjevení Páně, neděle 4. 1. mše sv. v 8.30 a 18.00 s žehnáním vody, křidy a kadidla

Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8. 1. v 8.00 h
Návštěvy nemocných, Němčany a Hodějice
čtvrtek 8. 1., Slavkov pátek 9. 1.

Tříkrálová sbírka, sobota 10. 1.

Kupec benátský, neděle 11. 1. fara 16.00

Kupec benátský, neděle 18. 1. fara 19.00 (derniéra)

Příprava na Lidové misie Slavkov 2009, mše sv. a beseda s o. Markem Dundou, (vedoucím misijního týmu) pondělí 26. 1. 18.00 farní kaple

Ples děkanství, sobota 31. 1. 20.00 sál Bonaparte

Ekumenická bohoslužba Heršpice, středa 21. 1. 18.00, kostel sv. Matouše

Ekumenická bohoslužba Slavkov, čtvrtek 22. 1. 18.00, modlitebna ČSC husitské

Svátek Uvedení Páně do chrámu, Slavkov, pondělí 2. 2. 18.00, mše sv. a žehnání svící

Mše sv. v penzionu, čtvrtek 5. 2. v 8.00 h
Návštěvy nemocných, Němčany a Hodějice
čtvrtek 5. 2., Slavkov pátek 6. 2.

Setkání mládeže děkanství, Slavkov, Dům Sv. Rodiny, sobota 14. 2.

NÁVŠTĚVY BETLÉMŮ ve farním kostele a u sester v klášteře na Zahradní ulici:
v době 14.00–15.30: Štědrý den 24. 12. a Silvestr 31. 12.

v době 10.30–11.30 a 14.00–16.00: Narození Páně 25. 12., Sv. Štěpána 26. 12., neděle Sv. Rodiny 28. 12. a Nový rok 1. 1. 2009

Sbírky o Vánocích budou potřeby kostela.

Upozornění:

Sváteční bohoslužby 25. 12., 26. 12. a 1. 1. budou ve Slavkově mimořádně v 9.30 h.

Mše sv. v kostelích na obcích budou v tyto svátky jako v neděli.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpících. Ročník XI, číslo 4/2008. Vyšlo 21. prosince 2008.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 15. února 2009.

Příspěvky dejte na faru, nejlépe zašlete mailem na adresu rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice